

Arrest

nr. 216 567 van 11 februari 2019
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. LOOBUYCK
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Guineese nationaliteit te zijn, op 5 maart 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 31 januari 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 24 oktober 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 november 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KIWAKANA *loco* advocaat A. LOOBUYCK en van attaché C. CORNELIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart de Guineese nationaliteit te bezitten, tot de etnische groep Malinke te behoren en moslim te zijn. U werd op 17 april 1983 geboren in Kankan maar groeide op in de wijk Matoto in de hoofdstad Conakry. U werkte sinds 2007 als timmerman in de wijk Dabondi.

Uw moeder overleed in 1996. Datzelfde jaar hertrouwde uw vader en u groeide op bij uw vader en stiefmoeder. De relatie met uw stiefmoeder en uw stiefbroers en –zussen was altijd al gespannen.

U mocht niet naar school en moest veel taken in het huishouden opnemen. U had niet het gevoel dat u als evenwaardig werd beschouwd binnen het gezin. In 2007 besliste u om in de leer te gaan bij een timmerman in de wijk Dabondi, een beroep dat u tot uw vertrek uit het land uitoefende. U bleef ondertussen wel thuis wonen en kon zo een mooie som bij elkaar sparen.

Toen u op een avond thuis zat te eten spuwde uw stiefzus in uw eten. U deed uw beklag bij uw stiefmoeder, maar in plaats van haar dochter terecht te wijzen keerde zij zich tegen u. Ook uw twee stiefbroers kwamen binnen en er vielen klappen. Het incident escaleerde en u sloeg uw stiefmoeder met een kolenvuur op het hoofd. U rende in paniek weg en klopte aan bij uw vriend L..

U verbleef enkele dagen bij L. en vertrok van daaruit elke ochtend naar uw werk. Toen de moeder van L. hoorde wat er was gebeurd sprak zij er uw vader over aan in een poging te bemiddelen. Dit mislukte echter. Uw vader zei dat zijn vrouw in coma lag en dat u uw dagen in de gevangenis zou slijten als u zich opnieuw liet zien. Kort daarna stopte er – terwijl u op uw werk was – een pick-up met militairen voor de deur. M., de broer van uw stiefmoeder die militair is, kwam u zoeken bij de moeder van L.. Hierop besliste u het land te verlaten. U haalde al uw spaargeld af van de bank en reisde via Mali, Burkina Faso en Niger naar Libië en vandaar verder naar België, waar u op 18 januari 2017 asiel aanvraagde.

Ter staving van uw identiteit legt u een kopie van uw geboorteakte neer. U legt geen documenten neer ter staving van uw reisweg of asielrelaas.

Bij terugkeer naar Guinee vreest u de broer van uw stiefmoeder, die als militair optreedt in naam van de autoriteiten.

B. Motivering

Na grondig onderzoek van uw verklaringen, van de concrete en actuele situatie in uw land van herkomst en van alle elementen uit uw dossier, blijkt dat het vluchtelingenstatuut of de subsidiaire beschermingsstatus zoals bedoeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet u niet kan worden toegekend. De reden hiervoor is dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde asielrelaas.

Er wordt vooreerst geen geloof gehecht aan het overlijden van uw moeder en het daarop volgende huwelijk van uw vader met uw vermeende stiefmoeder, F.K.. Uw verklaringen betreffende uw familiale situatie, die nochtans aan de basis van uw problemen zou liggen, kunnen niet overtuigen.

U legt intern tegenstrijdige verklaringen af betreffende het huwelijk van uw vader en uw stiefmoeder. Aanvankelijk stelt u dat uw vader vlak na de dood van uw moeder, datzelfde jaar, met uw stiefmoeder huwde (CGVS dd. 26.06.2017, p. 4). Later stelt u dat hij pas twee of drie jaar na de dood van uw moeder hertrouwde (CGVS dd. 17.01.2018, p. 5). Geconfronteerd met deze tegenstrijdigheid geeft u toe dat u een fout maakte (CGVS dd. 17.01.2018, p. 12). Dit is echter niet afdoende. Dat u over een dergelijk eenvoudig maar cruciaal punt in uw asielrelaas geen eenduidige verklaringen aflegt ondermijnt de geloofwaardigheid ervan. Er rijzen twijfels over het huwelijk van uw vader en uw stiefmoeder.

Uw verklaringen betreffende de dood van uw moeder zijn zeer beknopt, oppervlakkig en op bepaalde punten tegenstrijdig. U stelt aanvankelijk zowel bij de DVZ als bij het CGVS dat ze overleed in 1996 (Verklaring DVZ, punt 13; CGVS dd. 26.06.2017, p. 4). Tijdens uw laatste gehoor op het CGVS herinnert u zich opeens het jaartal niet meer (CGVS dd. 17.01.2018, p. 4). U stelt wel steeds dat u op het moment van haar dood in het vijfde leerjaar zat, maar hoe oud u op dat moment was kunt u zowel bij de DVZ als bij het CGVS zelfs bij benadering niet zeggen (CGVS dd. 26.06.2017, p. 4; CGVS dd. 17.01.2018, p. 5). In die zin is het opvallend dat u bij confrontatie met deze tegenstrijdige verklaringen opeens wel stelt dat u 13 jaar was toen ze overleed, maar dat u het jaartal dan weer niet kunt uitrekenen omdat u niet hebt gestudeerd (CGVS dd. 17.01.2018, p. 3; p. 11). Deze verklaringen zijn niet aannemelijk. Hoewel geenszins wordt verwacht dat u de exacte sterfdatum van uw moeder kent wordt wel verwacht dat u hierover eenduidige verklaringen aflegt. Dit is geenszins het geval. U stelt verder dat uw moeder overleed na ziekte, maar waaraan ze precies leed kunt u niet zeggen (CGVS dd. 17.01.2018, p. 5). Er kan nochtans verwacht worden dat u in de jaren na de dood van uw moeder op zijn minst hebt geïnformeerd naar de omstandigheden van haar overlijden. Er rijzen twijfels over het overlijden van uw moeder.

U weet nagenoeg niets over de familie van uw stiefmoeder en uw verklaringen hierover zijn bovendien op bepaalde punten tegenstrijdig. Gevraagd naar de broers en zussen van uw stiefmoeder stelt u aanvankelijk dat ze naast M. nog een andere broer heeft wiens naam u niet kent en die in de gendarmerie mobile in de wijk Madina werkte (CGVS dd. 26.06.2017, p. 7). Tijdens een volgend gehoor weet u opeens wel dat hij S. heet, maar stelt u dat hij in een kamp in de wijk Matoto werkte. Verder weet u echter helemaal niets over deze persoon (CGVS dd. 17.01.2018, p. 4). Waar u tijdens uw eerste gehoor stelde dat uw stiefmoeder, behalve M. en S., nog andere broers en zussen had die elders woonde maar die u niet kende (CGVS dd. 26.06.2017, p. 7), stelt u later dat u niet weet of ze verder nog broers en zussen heeft (CGVS dd. 17.01.2018, p. 3; p. 11). Geconfronteerd met deze tegenstrijdigheden stelt u louter dat u tijdens uw eerste gehoor ook al gezegd zou hebben dat haar broer S. heette en in Matoto werkte en dat u niet wist of ze andere broers en zussen had (CGVS dd. 17.01.2018, p. 11). Deze verklaring kan niet overtuigen. U kent de bijnaam van M.'s vrouw alsook de namen van zijn twee kinderen en u weet dat zij in de wijk Ratoma woonden (CGVS dd. 26.06.2017, p. 7-8; CGVS dd. 17.01.2018, p. 4). U weet ook dat uw stiefmoeder vroeger in Kankan woonde (CGVS dd. 17.01.2018, p. 3) Verder weet u echter nagenoeg niets over haar en haar familie. U kunt niets meer vertellen over haar broers M. en S. (CGVS dd. 26.06.2017, p. 7; p. 12; CGVS dd. 17.01.2018, p. 4); u weet niet wanneer ze naar Conakry verhuisde; u weet niet of ze voor het huwelijk met uw vader al was getrouwd; u weet niet waar of hoe ze uw vader ontmoette; u weet niets over haar familie – u kent zelfs de namen noch het beroep van haar ouders (CGVS dd. 17.01.2018, p. 4-5). Gezien u meer dan tien jaar met deze vrouw en haar kinderen hebt samen gewoond is uw beperkte kennis over haar en haar familie geenszins aannemelijk. Uw verklaring als zou het u niet hebben geïnteresseerd gezien zij u zo slecht behandelde (CGVS dd. 17.01.2018, p. 5) kan niet overtuigen. Er rijzen twijfels over uw vermeende verwantschap met uw stiefmoeder, F.K..

Hierbij dient in het bijzonder te worden benadrukt dat uw verklaringen betreffende de broer van uw stiefmoeder, M., geenszins kunnen overtuigen. Bovendien vermeldde u niets over hem tijdens uw interview bij de DVZ. Er wordt aldus geen geloof gehecht aan uw vermeende problemen met deze persoon.

U stelt dat M., de broer van uw schoonmoeder, werkzaam is voor de autoriteiten en in die hoedanigheid naar u op zoek is (CGVS dd. 26.06.2017, p. 4; p. 7; p. 8). Eerst en vooral moet worden opgemerkt dat u dit element, dat toch de kern van uw asielrelaas raakt, in het geheel niet vermeldde bij de DVZ. Daar stelde u louter dat u vreest te zullen worden opgesloten bij terugkeer naar Guinee (Vragenlijst CGVS, punt 4). In uw – relatief uitgebreide – relaas bij de DVZ stelt u onder meer dat uw vader dreigde u op te sluiten en dat de politie bij L. thuis kwam (Vragenlijst CGVS, punt 5). Gevraagd waarom u niet in Kankan kon blijven – de plaats waar u naartoe ging na vertrek uit Conakry – stelt u dat uw vader u ook daar zou kunnen zoeken (Vragenlijst CGVS, punt 5). U stelde verder geen andere problemen gehad te hebben met de autoriteiten of medeburgers (Vragenlijst CGVS, punt 7). U vermeldt nergens ook maar iets over de broer van uw stiefmoeder die commandant zou zijn bij de gendarmerie en u bij L. zou zijn komen zoeken (CGVS dd. 26.06.2017, p. 4; p. 7; p. 8). Dat u dit element, dat de kern van uw asielrelaas raakt, in het geheel niet vermeldde bij de DVZ ondermijnt reeds sterk de geloofwaardigheid van uw verklaringen. Hiermee geconfronteerd stelt u louter dat u het wel wilde vertellen maar daar de kans niet toe kreeg (CGVS dd. 17.01.2018, p.12). Uit het administratief dossier blijkt nochtans duidelijk dat u bij de DVZ wel degelijk uitgebreide verklaringen aflegde (zie supra). Bovendien stelde u zelf geen problemen te hebben gehad tijdens het gehoor bij de DVZ en daar alle redenen die aanleiding gaven tot uw vertrek beknopt te hebben kunnen vermelden (CGVS dd. 26.06.2017, p. 2). De rol van M. in uw asielrelaas kan geenszins als een detail worden beschouwd (CGVS dd. 26.06.2017, p. 2).

Bovendien kunt u nagenoeg niets vertellen over deze M.. U stelt dat hij de oudere broer van uw stiefmoeder is (CGVS dd. 26.06.2017, p. 7), dat hij commandant in de gendarmerie is en een vrouw en twee kinderen heeft. U stelt tot twee keer toe: "Dat is alles wat ik weet. (...) Dat is alles wat ik over hem weet." (CGVS dd. 26.06.2017, p. 7). Nochtans kwam hij geregeld bij jullie thuis: ongeveer twee keer per maand met zijn vrouw en kinderen tijdens het weekend, en ook af en toe na zijn werk tijdens de week (CGVS dd. 26.06.2017, p. 7). Wie de andere broers en zussen van uw stiefmoeder en M. zijn weet u niet (CGVS dd. 26.06.2017, p. 7). U kent wel de bijnaam van zijn vrouw en de namen van zijn twee kinderen (CGVS dd. 26.06.2017, p. 7), maar het is desalniettemin opvallend dat u zo weinig over deze man zou weten. Gevraagd naar meer informatie over zijn werk als commandant in de gendarmerie blijft u enige verdere verklaring schuldig: "Dat is alles wat ik weet." (CGVS dd. 26.06.2017, p. 8). Ook later in het gehoor gevraagd naar meer info over hem herhaalt u: "Niets. Er is geen band tussen ons. Ik kan niets over hem vertellen." (CGVS dd. 26.06.2017, p. 12). Gevraagd in welke gendarmerie hij werkzaam was u enkel zeggen dat het tegenover Sékhoutouréya was (CGVS dd. 26.06.2017, p. 8; p. 12).

U weet echter niet in welke wijk Sékhoutouréya ligt (CGVS dd. 26.06.2017, p. 12). Sékoutouréya is het zeer bekende presidentiële paleis, gelegen in de wijk Kaloum, het administratieve centrum van Conakry. Dat u dit niet schijnt te weten doet zelfs twijfels rijzen over uw beweerde verblijf in Conakry. U stelt dat hij in het MP3 werkte, tegenover Sékhoutouréya (CGVS dd. 26.06.2017, p. 8). Deze verklaring is opvallend, gezien het MP3 zich vroeger wel in de subwijk Boulbinet van de wijk Kaloum, vlakbij het presidentiële paleis Sékhoutouriya, bevond, maar het al zeker sinds 2011 werd verplaatst naar Matam (COI Focus Guinee – Le Peleton mobile n°3 et la Maison centrale de Conakry). Ook recente nieuwsberichten (toegevoegd aan administratief dossier) geven aan dat het MP3 zich heden in de wijk Matam bevindt, en dus niet tegenover het presidentiële paleis Sékhoutouriya, zoals u beweert. Ook hier weer wordt de geloofwaardigheid van uw verklaringen danig ondermijnd.

De geloofwaardigheid van uw asielrelaas wordt verder ondermijnd door intern tegenstrijdige verklaringen.

Tijdens uw eerste gehoor bij het CGVS stelt u dat uw stiefbroer O. tijdens het gevecht uw penis vast nam (CGVS dd. 26.06.2017, p. 8); tijdens uw tweede gehoor bij het CGVS stelt u dat uw stiefzus Sa. dit deed (CGVS dd. 17.01.2018, p. 8). Er kan nochtans worden verwacht dat u zich een dergelijk opvallend element wel zou herinneren. Tijdens uw eerste gehoor bij het CGVS stelt u dat de burens van uw vriend L. u vertelden dat er soldaten waren langs gekomen, op zoek naar u (CGVS dd. 26.06.2017, p. 4); tijdens uw tweede gehoor bij het CGVS stelt u dat u niet weet of de burens op de hoogte waren (CGVS dd. 17.01.2018, p. 11). Geconfronteerd met deze tegenstrijdigheid stelt u louter dat u dat nooit hebt gezegd (CGVS dd. 17.01.2018, p. 11). Deze verklaring is niet afdoende. Tijdens uw eerste gehoor bij het CGVS stelt u dat u had begrepen dat uw vader diegene was die L. had geïnformeerd aangezien hij de enige was die dat gedaan kon hebben (CGVS dd. 26.06.2017, p. 8); tijdens uw tweede gehoor bij het CGVS stelt u dat M. bij aankomst zei dat uw vader hem had gebeld en had gezegd dat u zich bij L. bevond (CGVS dd. 17.01.2018, p. 9). Hoewel het hier op zich om kleine tegenstrijdigheden gaan raken ze wel de kern van uw asielrelaas en ondermijnen ze verder de geloofwaardigheid ervan.

Uw geloofwaardigheid wordt verder ondermijnd door uw verklaringen betreffende uw socioeconomische situatie de laatste jaren voor vertrek.

U stelt dat u na de dood van uw moeder niet langer naar school mocht gaan en als huishouder werkte bij uw stiefmoeder (CGVS dd. 26.06.2017, p. 4; p. 5; CGVS dd. 17.01.2018, p. 7). De relatie met uw familie was gespannen (CGVS dd. 17.01.2018, p. 5). Hoewel het mogelijk is dat u als dertienjarige niet op kon tegen uw stiefmoeder is het weinig aannemelijk dat u als volwassen man in deze omstandigheden zou zijn blijven wonen. Bovendien zijn uw verklaringen hierover tegenstrijdig. U stelt aanvankelijk dat u in 2007 als schrijnwerker begon te werken maar kunt zelfs bij benadering niet zeggen hoe oud u op dat moment was (CGVS dd. 26.06.2017, p. 5). Gezien u bent geboren in 1983 (CGVS dd. 26.06.2017, p. 3) was u op dat moment 24 jaar. In een volgend gehoor bij het CGVS stelt u dat u 20 jaar was toen u als schrijnwerker begon te werken (CGVS dd. 17.01.2018, p. 7). Opnieuw dient te worden opgemerkt dat er niet van u wordt verwacht dat u exacte data kunt geven, maar wel dat uw verklaringen eenduidig zijn. Dit is niet het geval. Wat er ook van zij, het is zoals gezegd weinig aannemelijk dat u als volwassen man in deze omstandigheden zou zijn blijven wonen. Hiermee geconfronteerd stelt u: "Ik deed niets toen. Ik had geen geld. Als ik vertrokken zou zijn dan zou ik op straat hebben geslapen." (CGVS dd. 26.06.2017, p. 6). U bleef echter nadien, van 2007 tot uw vertrek eind 2015, nog meer dan acht jaar bij uw stiefmoeder wonen terwijl u aan het werk was als schrijnwerker. Hierop gewezen stelt u: "Ik ben daar gebleven omdat mijn hart niet slecht is. Ik ben daar gebleven omdat ik zei dat ik wel in het huis van mijn vader kon blijven, ik kon nergens anders heen gaan. En zo kon ik ook geld sparen." (CGVS dd. 26.06.2017, p. 6). In uw tweede gehoor stelt u: "Het is mijn vader, het huis van mijn vader. Ik kan niet zomaar ergens anders wonen. En ik had niet zoveel geld om ergens anders te huren. En ik ben de oudste zoon van mijn vader." (CGVS dd. 17.01.2018, p. 8). Deze verklaringen kunnen echter niet overtuigen. U was een volwassen man, een stielman. Hoewel u stelt dat u niet veel verdiende (CGVS dd. 26.06.2017, p. 5) slaagde u er wel in vijf miljoen te sparen om op avontuur te vertrekken (CGVS dd. 26.06.2017, p. 5). Indien uw thuissituatie werkelijk zo precair was als u beweert kan worden verwacht dat u zou vertrekken. Uw verklaringen kunnen op nog andere punten niet overtuigen. U stelt dat niemand wist waar u werkte (CGVS dd. 26.06.2017, p. 10; CGVS dd. 17.01.2018, p. 8). Het is weinig waarschijnlijk dat u meer dan acht jaar ergens zou werken terwijl uw familie, waarmee u samen in een huis woonde, niet zou weten waar. Hiermee geconfronteerd stelde u dat niemand op de hoogte was van uw werkplaats omdat ze niet van u hielden (CGVS dd. 26.06.2017, p. 11) en niet geïnteresseerd waren in uw leven (CGVS dd. 17.01.2018, p. 8). Deze verklaringen kunnen niet overtuigen. U stelt dat u in de wijk Dabondi werkte, wat zeer ver van uw woonplaats ligt.

Los van het feit dat het weinig aannemelijk is dat u elke dag uren zou pendelen om als schrijnwerker te werken zijn uw verklaringen hierover ook tegenstrijdig. Waar u tijdens uw eerste gehoor stelt dat u bij file drie à vijf uur onderweg was (CGVS dd. 26.06.2017, p. 11) blijkt u tijdens een WTC II, Koning Albert II-laan 26 A, 1000 BRUSSEL T 02 205 51 11 F 02 205 51 15 www.cgvs.be 4 volgend gehoor opeens maar één à twee uur onderweg te zijn bij file. Opnieuw zijn uw verklaringen over relatief eenvoudige elementen betreffende uw dagelijkse leven niet eenduidig.

Bovenstaande elementen ondermijnen sterk de geloofwaardigheid van uw verklaringen. Er wordt geen geloof gehecht aan uw familiale situatie, met name aan het overlijden van uw moeder en het daarop volgende huwelijk van uw vader met uw vermeende stiefmoeder, F.K.. Ook uw verklaringen met betrekking tot uw persoonlijke situatie in de jaren voor vertrek, met name uw leef en werkomstandigheden, kunnen niet overtuigen. Uw asielrelaas, dat onlosmakelijk is verbonden met uw vermeende verwantschap met uw stiefmoeder en de gespannen relatie met diens familie, kan aldus evenmin geloofwaardig worden geacht. Bovendien kunnen uw verklaringen met betrekking tot uw principale actor van vervolging, de broer van uw stiefmoeder M., niet overtuigen en vermeldde u deze persoon zelfs niet tijdens uw interview bij de DVZ.

Op basis van uw verklaringen kan aldus geen gegronde vrees in het licht van de criteria van de Vluchtelingenconventie en van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet in uwen hoofde worden weerhouden.

De documenten die u neerlegt in het kader van uw asielaanvraag kunnen bovenstaande conclusies niet ombuigen. De kopie van uw geboorteakte vormt louter een indicatie voor uw identiteit, hetgeen hier niet onmiddellijk betwist wordt.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over het beroep

2.1. Verzoekschrift

Verzoeker voert in zijn verzoekschrift van 5 maart 2018 een schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van het redelijkheidsbeginsel en van de materiële motiveringsplicht.

Waar verweerder aan verzoeker verwijt tegenstrijdige verklaringen te hebben afgelegd aangaande enkele jaartallen, met name het jaar dat zijn vader hertrouwde en het jaar dat zijn moeder overleed, legt verzoeker uit dat dit meer dan 20 jaar geleden was, zodat niet vreemd is dat hij zich vergist in het jaartal. Verzoeker stelt dat hij niet alleen nog een klein kind was, maar dat de feiten van bijzonder lang geleden dateren. Verzoeker benadrukt dat hij tot drie keer toe werd gehoord door het CGVS, honderden vragen kreeg voorgeschoteld en soms in de war was.

Aangaande de vaststelling van verweerder dat verzoeker nagenoeg niets kan vertellen over de familie van zijn stiefmoeder, stelt verzoeker dat hij de familie van zijn stiefmoeder niet goed kent en hij er nooit contacten mee gehad heeft. Verzoeker legt uit dat hij samenwoonde met zijn vader, stiefmoeder en stiefbroers en –zussen en dat hij de rest van zijn stiefmoeders familie enkel oppervlakkig kende. Verzoeker voegt eraan toe dat zij ook niet in hetzelfde dorp woonden en dat hij bijzonder slecht behandeld werd thuis. Het is aldus niet zo dat zij familiefeesten hadden of dat zij gesprekken hadden over elkaars privé leven.

Waar verweerder verzoeker verwijst bij de DVZ niet te hebben verteld over zijn problemen met de broer van zijn stiefmoeder, legt verzoeker uit dat hij verschillende problemen heeft gehad die hem gedwongen hebben zijn land te verlaten. Hij stelt dat hij bij de DVZ heeft verteld over zijn problemen met zijn vader. Hij voert aan dat hem telkens werd meegedeeld dat er een uitgebreid verhoor zou volgen, waar hij over al zijn problemen in detail zou kunnen vertellen.

Verzoeker benadrukt tevens dat hij niet werd bijgestaan door een raadsman die hem kon adviseren over het belang van het gehoor bij de Dienst Vreemdelingenzaken.

Aangaande het verwijt van verweerder dat verzoeker niet veel informatie gegeven heeft over M., herneemt verzoeker dat hij M., zoals de rest van de familie van zijn stiefmoeder, niet goed kende. Verzoeker legt uit dat, hoewel de familie van zijn stiefmoeder geregeld op bezoek kwam, hij ervoor steeds voor zorgde dat hij niet thuis was. Hij stelt dat hij zich nooit heeft thuis gevoeld in dat huis en er alleen kwam om te eten en te slapen. Hij voegt eraan toe dat hij er helemaal wegbleef als M. en zijn gezin er waren.

Waar verweerder geen geloof hecht aan het feit dat verzoeker - nadat hij begonnen was met werken - ervoor koos om in die omstandigheden alsnog thuis te blijven wonen, herneemt verzoeker dat hij nergens anders naartoe kon en dat hij er uit noodzaak is gebleven, om genoeg geld te kunnen sparen om te kunnen vluchten uit deze erbarmelijke situatie. Verzoeker stelt dat het huis voor hem puur functioneel was: hij sliep en at er en bracht voor de rest zijn tijd buitenshuis door omdat zijn situatie thuis onhoudbaar was. In die omstandigheden hoeft het volgens verzoeker ook niet te verbazen dat niemand thuis wist waar hij werkte, nu hij niets van informatie deelde over zijn persoonlijk leven. Verzoeker legt uit dat de situatie thuis altijd zeer gespannen was en op een bepaald ogenblik volledig geëscaleerd is, waarbij verzoeker zijn stiefmoeder met een kolenvuur sloeg en zij in een coma geraakte. Verzoeker voegt eraan toe dat niet alleen de familie van zijn stiefmoeder achter hem aanzit, maar dat ook zijn vader zich volledig tegen hem heeft gekeerd en heeft gezworen dat hij zijn hele leven achter de tralies zal doorbrengen indien hij haar ooit te pakken krijgt. Ook de broer van verzoekers stiefmoeder zal niet rusten alvorens verzoeker dood is.

In hoofddorde vraagt verzoeker om de vluchtelingenstatus toe te kennen; subsidiair om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen en uiterst subsidiair om de thans bestreden beslissing te vernietigen.

2.2. Over de gegrondheid van het beroep

2.2.1. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.2.2. Uit de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet en artikel 4, § 1 van de richtlijn 2011/95/EU volgt dat het in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om de nodige relevante elementen te verschaffen om over te kunnen gaan tot een onderzoek van zijn verzoek om internationale bescherming. De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele basis en hierbij moet onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.3. Aangaande de vluchtelingenstatus

2.3.1. Artikel 48/6, § 1 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“De verzoeker om internationale bescherming dient alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek zo spoedig mogelijk aan te brengen. De met het onderzoek van het verzoek belaste instanties hebben tot taak om de relevante elementen van het verzoek om internationale bescherming in samenwerking met de verzoeker te beoordelen.

De in het eerste lid bedoelde elementen omvatten onder meer de verklaringen van de verzoeker en alle documentatie of stukken in zijn bezit met betrekking tot zijn identiteit, nationaliteit(en), leeftijd,

achtergrond, ook die van de relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, reisroutes, reisdocumentatie en de redenen waarom hij een verzoek om internationale bescherming indient.

Het ontbreken van de in het eerste lid bedoelde elementen, en meer in het bijzonder het ontbreken van het bewijs omtrent de identiteit of nationaliteit, die kernelementen uitmaken in een procedure tot beoordeling van een verzoek om internationale bescherming, vormt een negatieve indicatie met betrekking tot de algehele geloofwaardigheid van verzoekers relaas, tenzij de verzoeker een bevredigende verklaring heeft gegeven voor het ontbreken ervan”.

2.3.2. Voorop benadrukt de Raad dat een persoon die verzoekt om internationale bescherming de plicht heeft volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over het verzoek om internationale bescherming. Het is in de eerste plaats aan verzoekende partij om de nodige elementen aan te brengen bij de asielinstanties zodat zij kunnen oordelen over de nood aan internationale bescherming. De medewerkingsplicht vereist van verzoekende partij dat zij zo gedetailleerd en correct mogelijke informatie geeft over alle facetten van haar identiteit, leefwereld en asielrelaas. Hierbij is essentieel dat de verzoekende partij waarheidsgetrouw en oprecht is.

2.3.3. Verzoeker verklaarde dat hij Guinee ontvluchtte nadat hij zijn stiefmoeder met een kolenvuur op het hoofd sloeg en deze in coma belandde. Verzoeker legt, behoudens een kopie van een geboorteakte, geen enkel document neer ter staving van zijn identiteit, noch van zijn reisweg of asielrelaas. Verzoeker faalt *in casu* in zijn medewerkingsplicht.

2.3.4. Verzoekers voorgehouden familiale situatie, die aan de basis van zijn problemen zou liggen, kan niet overtuigen. Zo stelde verzoeker tijdens zijn eerste persoonlijk onderhoud dat zijn vader vlak na de dood van zijn moeder, in hetzelfde jaar, met zijn stiefmoeder huwde (notities van het persoonlijk onderhoud van 26 juni 2017, ofwel gehoorverslag van het CGVS (hierna: notities 1), p. 4), terwijl hij gedurende het tweede persoonlijk onderhoud aangaf dat zijn vader pas twee of drie jaar na de dood van zijn moeder hertrouwde (notities van het persoonlijk onderhoud van 17 januari 2018, ofwel gehoorverslag van het CGVS (hierna: notities 2), p. 5). Hiermee geconfronteerd, bevestigde verzoeker louter dat hij een fout maakte (notities 2, p. 12), wat de vastgestelde tegenstrijdigheden niet kan verschonen. Verzoekers tegenstrijdige verklaringen aangaande dergelijke eenvoudige feiten ondergraven de geloofwaardigheid van zijn verklaringen hieromtrent. Bovendien legde verzoeker geen enkel begin van bewijs van het overlijden van zijn moeder voor, noch van het tweede huwelijk van zijn vader.

2.3.5. Verder sloeg verzoeker er niet in op eenduidige wijze aan te geven wanneer zijn moeder juist overleed (verklaring DVZ, punt 13; notities 1, p. 4; notities 2, p. 4-5) en kon hij evenmin verduidelijken aan welke ziekte zij precies leed (notities 2, p. 5). Nochtans kan redelijkerwijs worden verwacht dat verzoeker zich in de jaren na de dood van zijn moeder minstens zou geïnformeerd hebben naar de precieze omstandigheden van haar overlijden. Verzoekers incoherente verklaringen over eenvoudige zaken tonen aan dat verzoekers verklaringen niet op waar gebeurde ervaringen berusten.

2.3.6. Waar verzoeker aanvoert dat de feiten zich reeds 20 jaar geleden voordeden, kan dit de vastgestelde tegenstrijdigheden niet verschonen indien verzoeker dit zelf aanbrengt als element voor zijn verzoek tot internationale bescherming. Immers kan verwacht worden van verzoeker dat hij eenvoudige, doch ingrijpende feiten over zijn eigen leefwereld eenduidig kan aangeven, zelfs indien de feiten zich reeds lang geleden hebben voorgedaan. Dit klemmt te meer nu kan worden aangenomen dat verzoeker in de jaren na de dood van zijn moeder nog naar het overlijden van zijn moeder zou informeren en haar herdenken.

2.3.7. Ook verzoekers verklaringen aangaande de familie van zijn stiefmoeder kunnen niet overtuigen en zijn op bepaalde punten tegenstrijdig. Zo stelde verzoeker aanvankelijk dat zijn stiefmoeder naast M. nog een andere broer had, wiens naam hij niet kende en die in de gendarmerie mobile in de wijk Madina werkte (notities 1, p. 7), terwijl hij tijdens zijn tweede persoonlijk onderhoud aangaf dat hij S. heette en in een kamp in de wijk Matoto werkte (notities 2, p. 3-4). Verder stelde verzoeker dat zijn stiefmoeder, behalve M. en S., nog andere broers en zussen had die elders woonden maar die hij niet kende (notities 1, p. 7), terwijl hij tijdens haar tweede persoonlijk onderhoud aangaf dat hij niet wist of ze verder nog broers en zussen had (notities 2, p. 3, p. 11).

Geconfronteerd met deze tegenstrijdigheden verklaarde verzoeker louter dat hij tijdens het eerste persoonlijk onderhoud ook al gezegd zou hebben dat haar broer S. heette en in Matoto werkte en dat hij niet wist of ze andere broers en zussen had (notities 2, p. 11), wat geen afbreuk doet aan de vastgestelde tegenstrijdigheden. Verzoeker lijkt zijn verzoek om internationale bescherming op te bouwen naarmate de procedure loopt.

Ook de vaststelling dat verzoeker amper informatie heeft over zijn stiefmoeder en haar familie (notities 1, p. 3, p. 7-8; notities 2, p. 3, p. 4, p. 12) terwijl hij meer dan tien jaar met haar en haar kinderen zou hebben samengewoond, is niet aannemelijk. Verzoekers incoherente en beperkte verklaringen aangaande zijn stiefmoeder en haar familie ondergraven de geloofwaardigheid van verzoekers beweerde verwantschap met zijn stiefmoeder.

2.3.8. Verzoekers uitleg in zijn verzoekschrift, dat hij amper contact had met de familie van zijn stiefmoeder, kan niet verzoekers beperkte kennis over zijn stiefmoeder en haar familie niet verschonen. Verzoeker woonde meer dan tien jaar bij zijn stiefmoeder, zodat redelijkerwijs kan worden verwacht dat verzoeker meer informatie zou hebben opgevangen over haar en haar familie. Bovendien, indien verzoeker mede deze schoonfamilie vreest dient hij te kunnen aangeven wie hij vreest.

2.3.9. Verder stelde verzoeker bij het CGVS dat M., de broer van zijn stiefmoeder, werkzaam was bij de autoriteiten en dat deze verzoeker, in legeruniform en met mensen die onder zijn gezag stonden, kwam zoeken bij zijn vriend L. (notities 1, p. 8-9). Nochtans liet verzoeker na dit element, dat tot de kern van verzoekers relaas behoort, te vermelden bij de Dienst Vreemdelingenzaken, waar hij louter aangaf te vrezen dat hij zou worden opgesloten ingeval van terugkeer naar Guinee (vragenlijst CGVS, punt 3.4). Verzoeker stelde verder bij de DVZ dat zijn vader ermee dreigde *“dat hij mij ging laten opsluiten indien ik zou terugkeren. De 5^e dag, toen ik opnieuw van mijn werk kwam, heeft de moeder van L. mij verteld dat de politie was langsgeweest bij haar thuis.”* (vragenlijst CGVS, punt 3.5), dat hij niet in Kankan kon blijven omdat zijn vader hem daar ook zou kunnen zoeken (vragenlijst CGVS, punt 3.6), en dat hij geen andere problemen gehad heeft met de autoriteiten of medeburgers (vragenlijst CGVS, punt 3.7). Verzoekers nalatigheid bij de DVZ te vermelden dat M. commandant zou zijn bij de gendarmerie en verzoeker bij L. zou zijn komen zoeken, ondergraaft dan ook de waarachtigheid ervan.

2.3.10. Verzoeker voert in zijn verzoekschrift aan dat hij meerdere redenen had om zijn land te verlaten en hij verteld heeft over zijn problemen met zijn vader, dat hem werd gemeld dat hij later de kans kreeg zijn relaas uitgebreid te vertellen en dat er geen raadsman aanwezig was tijdens het gehoor bij de DVZ. De Raad wijst erop dat de verzoeker om internationale bescherming bij het invullen van de vragenlijst op de Dienst Vreemdelingenzaken erop gewezen wordt dat van hem wordt verwacht dat hij kort maar nauwkeurig de voornaamste elementen of feiten aangeeft die tot zijn vlucht hebben geleid. In deze ontslaat het verzoek om bondig te antwoorden op de gestelde vragen, de asielzoeker geenszins van zijn medewerkingsplicht en de verplichting om zo accuraat en volledig mogelijk zijn asielmotieven te vermelden bij de Dienst Vreemdelingenzaken. Ondanks het feit dat de vragenlijst aldus niet tot doel heeft een uitvoerig of gedetailleerd overzicht van alle elementen of feiten te geven, kon redelijkerwijze van verzoeker worden verwacht dat hij alle wezenlijke elementen uit zijn asielrelaas vermeldt. Bovendien kan blijken uit het administratief dossier dat verzoeker bij de DVZ relatief uitgebreide verklaringen aflegde en bij de aanvang van zijn eerste persoonlijk onderhoud van het CGVS tevens stelde dat hij geen problemen had gehad tijdens het gehoor bij de DVZ en alle redenen die aanleiding gaven tot zijn vertrek had kunnen vermelden (notities 1, p. 2). Verder kan niet worden ingezien hoe de bijstand van een advocaat een weerslag zou kunnen hebben gehad op de verklaringen van verzoeker bij de Dienst Vreemdelingenzaken, temeer gezien hij het verslag, nadat het hem werd voorgelezen in het Malinke, heeft ondertekend voor goedkeuring, zodat, bij gebrek aan bewijs van het tegendeel, datgene wat erin werd opgenomen wordt geacht overeen te stemmen met zijn verklaringen.

2.3.11. Indien verzoeker M. de oudere broer van zijn stiefmoeder, vreest dan kan verwacht worden dat hij deze persoon die deel uitmaakt van zijn naaste familie, duidelijk kan situeren. Dit is niet het geval. Zo stelde verzoeker enkel dat hij commandant in de gendarmerie is en een vrouw en twee kinderen heeft (*“Ik weet dat hij werkt. Hij is een commandant in de gendarmerie. Hij heeft een vrouw en twee kinderen. Dat is alles wat ik weet. Ze kwamen bij ons thuis. Dat is alles wat ik over hem weet.”*, notities 1, p. 7). Nochtans kwam M. geregeld bij jullie thuis: ongeveer twee keer per maand met zijn vrouw en kinderen tijdens het weekend en af en toe na zijn werk tijdens de week (notities 1, p. 7). Bovendien kon verzoeker tijdens het eerste persoonlijk onderhoud geen informatie geven over het werk van M. als commandant van de gendarmerie, behalve dan dat hij in het PM3 werkte, in de gendarmerie tegenover Sékhoutouréya (notities 1, p. 8, p. 12).

Hierbij dient opgemerkt dat verzoeker niet weet in welke wijk Sékhoutouréya - het presidentieel paleis, gelegen in de wijk Kaloum - ligt (notities 1, p. 12) en dat het PM3 vroeger wel tegenover het presidentieel paleis lag, maar zeker sinds 2011 werd verplaatst naar de wijk Matam (COI Focus *“Guinee – Le Peleton mobile n°3 et la Maison centrale de Conakry”*; krantenartikelen toegevoegd aan het administratief dossier). Dergelijke lacunaire verklaringen kunnen niet aantonen dat verzoeker zijn (stief)familie vreest.

2.3.12. De geloofwaardigheid van verzoekers asielrelaas wordt verder ondermijnd door tegenstrijdige verklaringen over het gevecht (*“Haar moeder nam de maastok om me te slaan en O. nam mijn penis vast.”*, notities 1, p. 4; *“Iedereen sloeg me. S. nam mijn penis vast.”*, notities 2, p. 8) en het gegeven of de burens van L. hem al dan niet vertelden dat er soldaten waren langs gekomen op zoek naar verzoeker (*“Ik heb de soldaten zelf niet gezien, maar de burens hebben me verteld wat ze gezien hebben, dat de soldaten me zoeken.”*, notities 1, p. 4; *“U hebt me gezegd dat de burens u hebben verteld dat er militairen waren gekomen om u te zoeken.”*, *“Nee, dat heb ik niet gezegd.”*, notities 2, p. 11).

2.3.13. Evenmin kan worden ingezien dat verzoeker als volwassen man (geboren in 1983), die reeds sedert 2007 als schrijnwerker werkte, in dergelijke omstandigheden jarenlang tot in 2015 bij zijn (stief-) familie zou blijven wonen. Hierbij dient worden opgemerkt dat verzoeker niet eenduidig blijkt te kunnen stellen wanneer hij deze job als schrijnwerker aanvatte, in 2007 en dus toen hij 24 jaar oud was (notities 1, p. 5), dan wel op de leeftijd van 20 (notities 2, p. 7). Waar verzoeker in zijn verzoekschrift aanvoert dat hij nergens anders naartoe kon en dat hij er uit noodzaak is gebleven, om genoeg geld te kunnen sparen om te kunnen vluchten uit deze erbarmelijke situatie, herneemt de Raad dat verzoeker een volwassen man is, die reeds jarenlang als stielman aan de slag was. Bovendien slaagde verzoeker er wel in om vijf miljoen te sparen om te vertrekken (notities 1, p. 5). Aldus is redelijk aan te nemen dat verzoeker, indien zijn thuissituatie werkelijk zo precair was, zou vertrekken en elders gaan wonen. Dat verzoeker gewoon thuis zou blijven wonen, ondermijnt dan ook verder de geloofwaardigheid van zijn beweerde huiselijke problemen. Verder dient opgemerkt dat niet aannemelijk is dat niemand wist waar verzoeker – overigens acht jaar lang – werkte (notities 1, p. 10; notities 2, p. 8). Nog daargelaten dat de wijk Dabondi, waar verzoeker beweerdelijk werkte, zeer ver van zijn voorgehouden woonplaats ligt, legde hij tegenstrijdige verklaringen af aangaande de afstand tussen zijn woonst en werk (*“Bij veel files drie uur, vier uur, maximum vijf uur”*, notities 1, p. 11; *“Met file soms 1 of 2 uur”*, notities 2, p. 8). Opnieuw blijkt verzoeker onwaarschijnlijke verklaringen aangaande zijn dagelijks leven in Guinee af te leggen.

2.3.14. Hoe dan ook merkt de Raad op dat, om als vluchteling te worden erkend, de vreemdeling dient aan te tonen dat hij vervolgd wordt omwille van één van de in artikel 1, A (2), van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (Vluchtelingenverdrag), vermelde redenen, te weten zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging. Voor zover enig geloof kan worden gehecht aan verzoekers relaas, wijst de Raad erop dat de door hem aangehaalde feiten, met name het toebrengen van slagen aan zijn stiefmoeder, in wezen gemeenrechtelijk van aard zijn en buiten het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie vallen. Verzoeker maakt bovendien niet aannemelijk dat hij omwille van één van de in de Vluchtelingenconventie opgenomen redenen geen eerlijk proces zou krijgen of dat hij omwille van één van deze redenen een disproportionele bestraffing riskeert.

2.3.15. Verzoeker beperkt zich in zijn verzoekschrift tot het herhalen van het asielrelaas en het beklemtonen van de waarachtigheid ervan, het geven van gefabriceerde *post-factum* verklaringen, het formuleren van bouteweringen en het maken van persoonlijke vergoelijkungen en excuses, maar laat na concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die bovenvermelde appreciatie doen wijzigen.

2.3.16. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, in aanmerking worden genomen.

2.4. Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus

2.4.1. Verzoeker heeft niet aannemelijk gemaakt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus die niet geloofwaardig of waarachtig werden bevonden. Noch uit zijn verklaringen noch uit eventuele andere elementen van het dossier blijkt dat er zwaarwegende gronden voorhanden zijn om aan te nemen dat, verzoeker wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet in het bijzonder omwille van (b) foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

2.4.2. Verzoeker voert evenmin concrete elementen aan waarmee aannemelijk wordt gemaakt dat hij in geval van een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, noch beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen over algemeen bekende informatie waaruit dergelijk risico blijkt.

2.5. Er wordt geen gegrond middel aangevoerd.

2.5.1. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoonst.

2.5.2. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op elf februari tweeduizend negentien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

K. DECLERCK